

“De la cimera de València no crec que surtin gaires resultats”

Esther Barbé és directora de l'Institut d'Estudis Europeus de la Universitat Autònoma de Barcelona i l'única catedràtica de Relacions Internacionals d'aquest país.

—Què suposa tenir la presidència de la UE?

—Se suposa que has de ser l'àrbitre i per tant ets el que pots defensar menys els teus interessos, i en el cas de la Política Agrícola Comuna, un dels temes importants d'aquesta presidència, Espanya és un país directament interessat. I això et posa en una situació difícil. I si després vols sortir amb una bona imatge és millor no ser a la presidència en els moments conflictius. No com va passar a Chirac a Niça, que va

sortir amb una imatge terrible, d'autèntic manífesser, que en comptes de fer de presidència va fer jocs polítics per aconseguir imposar decisions a última hora. I si es vol sortir amb bona imatge, com diu que vol Aznar per postular-se com a president de la Comissió...

—De les sis prioritats que té Aznar (terrorisme, euro, ampliació, reformes econòmiques, PESC i futur d'Europa), en quines creu que té més possibilitats de reeixir?

—Segurament en el tema del terrorisme, perquè part de la feina que ja tenien prevista ja està feta a causa de l'11 de setembre. I per tant la presidència espanyola el que farà és veure com s'implementa aquesta decisió política que ja reivindicava des del 1996.

—Creu que en pot sortir alguna cosa, de la cimera de València sobre el Mediterrani?

—De la Cimera de València no crec que surtin gaires resultats pel context polític existent. Però la presidència espanyola té una agenda amb un seguit de temes que volen fer avançar, com ara desenvolupar a la regió mediterrània un nou programa de col·laboració universitària entre països del sud de la Mediterrània i països de la UE. I l'altra dimensió en què semblava que estaven força interessats és la dimensió financera. És a dir, a veure la manera d'aconseguir nous instruments financers per als països del sud. Aquest és un tema delicat perquè nous instruments financers vol dir que es necessiten recursos per tirar-ho endavant; si no n'hi ha, veig difícil que s'arribi a cap acord. Hi ha un altre tema molt estrella, que no sé fins a quin punt s'atreviran a tirar endavant, però que cada cop es diu més en veu alta, i és el fet de, en el tema agrícola, obrir fronteres europees amb els països del sud de la Mediterrània.

—Però aquest tema encara afecta qüestions molt sensibles.

—Home, i en el cas espanyol és claríssim. Estem parlant d'agricultura mediterrània. Però cada cop més, la sensació

"Aznar vol trencar amb el passat socialista i el seu discurs ample sobre Europa."

que hi ha en molts sectors polítics d'aquest país és que s'han d'atrevir a fer el pas endavant. Però, és clar, hi ha uns sectors d'interessos concrets espanyols que posaran el crit al cel. Jo veig molt difícil que s'atrevixin a fer això, però és cert que des de l'administració hi ha un cert sentiment que s'ha de fer perquè s'ha d'invertir en producció agrícola al sud, que és on hi ha la mà d'obra. Això va vinculat al tema de la immigració.

—Però si el Govern Aznar es mostra contrari a aquesta obertura, contrastarà amb la liberalització que preconitza dins la UE en temes com el mercat energètic.

—Absolutament. Tot el *partenariat* euromediterrani és obertura de mercat i zona de lliure comerç, però de productes industrials, no de productes agrícoles. És aquest típic joc de la liberalització, però deixant fora determinats productes que acostumen a ser els que afavoreixen el sud.

—Una altra prioritat d'Aznar, encara que sigui l'última, és el debat sobre Europa. Atesa l'actitud presa pel Govern d'Aznar en aquest tema, què es pot esperar d'aquesta presidència?

—El discurs espanyol és com molt pràctic. I és que sobretot no es vol entrar en debats conceptuals. El discurs recurrent és que hi ha per discutir temes molt concrets, no per parlar de grans models. Per això no ofereix cap model. Hi ha una clara voluntat de trencar amb el passat socialista, que sempre va tenir un discurs ampli sobre Europa.

—Però amb una convenció en marxa es pot aguantar aquesta posició de no entrar en el debat?

—Sí, mentre el debat sigui dels quatre temes que s'han de plantejar. Com el tema de les competències o el del paper dels Parlaments nacionals. En temes de competències, ells no volen que hi hagi un repartiment clar, ja que això vol dir que el tema et torna al teu país i s'han de començar a definir clarament regions, estat, Unió Europea.

—Acabarem votant un president europeu, és a dir, de la Comissió Europea?

—Si fos així, se li donaria una força política increïble, i no m'imagino que els actuals estats membres de la UE hi estiguin d'acord.

—Tot plegat fa que estiguem en un moment de marxa lenta en el procés d'unió?

—Depèn dels temes, n'hi ha en què es va rapidíssim, i altres, més lent. Però no estem en un moment d'estancament. Per exemple, en el tema del tercer pilar, justícia i interior, les decisions s'han pres molt ràpidament.